

Elke maandag, woensdag en vrijdag geef ik les in Primary 2. Dat is vergelijkbaar met groep 4 in Nederland. De kinderen hebben alleen 's ochtends les. De vrijdag is altijd wat lastig geweest. Het weekend komt eraan, en daar zijn de kinderen ook wel aan toe. Ze zijn altijd wat onrustiger dan op de andere dagen.

Dit schooljaar (dat in februari begonnen is), heb ik daar iets op gevonden. We hebben nu een vaste invulling voor de laatste uren. Als de kinderen terug komen van pauze – hun buik goed gevuld met een beker pap – krijgen ze eerst Engels. Meestal een toets van de woorden die ik hen de afgelopen week heb geleerd. Hoewel ze het leuk vinden om iets op een papier te krijgen, in plaats van dingen te moeten overschrijven van het bord, is dit toch het minst leuke deel van de lessen. Daarna volgt namelijk een filmpje op de laptop. Alle twintig kinderen kruipen dicht bij elkaar, en dan kijken we naar een Bijbelverhaal in Ugandese Gebarentaal. Sinds kort heb ik de beschikking over deze DVD's en het is een groot succes. Sommige stukken zijn te ingewikkeld voor hen, maar de hoofdlijnen krijgen ze wel mee. Een mooi begin om zo te kunnen kennismaken met de Bijbelse geschiedenis.

En dan komt het hoogtepunt: 'art'. Creativiteit in de klas hebben we maar weinig. De oudere klassen doen aan naaien (de meiden) en houtbewerking (de jongens), maar voor de jongere klassen is er niet echt wat. 'Art' staat wel op het lesprogramma, maar er werd niet echt aandacht aan gegeven. Ik heb de indruk dat docenten zelf weinig hebben geleerd op dat gebied en dus ook niet goed weten wat ze met de kinderen zouden kunnen doen.

Nu ben ik zelf ook echt geen tekenwonder, maar in Nederland hebben we toch veel meer gehad op dat gebied, en daarnaast kan je natuurlijk via Google ook altijd ideeën opdoen. En dus sluiten we de vrijdag nu af met een heerlijk moment tekenen. Ik neem de kleurpotloden en stiften mee vanuit huis, zodat ik zeker weet dat ze er zijn. En elke week heb ik een andere opdracht, vaak enigszins gekoppeld aan het Bijbelverhaal. Bij de schepping van de mens hebben we grappige gezichtjes getekend, bij de zondeval een kleurrijk bos. Komende week staat Noach op het programma; ik denk dat we iets met een regenboog zullen gaan doen.

Niet alleen is het heerlijk voor de kinderen om te mogen tekenen, maar het is ook een wat vrijer moment. Ze kunnen even lopen om kleurtjes van een ander te lenen (we delen 25 stiften met twintig kinderen – goed om te leren delen) en elkaars werk te bekijken. Een vrijheid die ze van mijn collega-docenten niet altijd krijgen. Er is echt even een andere sfeer in de klas. Heerlijk vind ik dat.

Aan het einde van de les blijft de deur van het klaslokaal dicht tot alle stiften weer bij elkaar zijn. Verantwoordelijkheid nemen voor de spullen is een goede les voor ze.

En dan is alles weer netjes en is het zover: weekend!

Mijn naam is Famke (Nakimuli) Wildeman, 37 jaar, en tolk Nederlandse Gebarentaal. Sinds de zomer van 2016 woon ik in Uganda. Ik werk daar als vrijwilliger op een dovenschool, Uganda School for the Deaf in Ntinda, in de hoofdstad Kampala. Ik geef les en ik zoek sponsors voor kinderen uit armere gezinnen. Ook onderhoud ik contacten met de tolken Gebarentaal.

© Doof.nl